

Núm. de Causa: 6000117/2016
Núm. de Rotlle: TSJP-0000012/2018

SENTÈNCIA 28-2018

PARTS:

Recurrents: Sr. F.J.L.B.
Cia. A SA
Advocat: Sra. S.J.G.

Recorregut: MINISTERI FISCAL

Recorreguts: Sr. M.G.T.
Sra. C.V.R.
Sra. I.G.V.
Sra. E.G.V.
Advocat: Sra. E.B.C.

Recorreguts: Sr. P.L.S.
Cia. B
Advocat: Sra. M.V.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, setze d'abril del dos mil divuit.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 24 de novembre del 2017 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida pel delictes menor de lesions per imprudència greu, els components de la Sala Penal Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. I. **Sr. Yves PICOD**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 24 de novembre del 2017 amb la següent part dispositiva:

“DECIDIM:

Absoldre el denunciat P.L.S. de la contravenció penal de lesions per imprudència lleu per la que venia acusat, així com a la responsable civil solidària Cia. B.

Condemnar l'acusat F.J.L.B. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes menor de lesions per imprudència greu, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena de TRES (3) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i NOU (9) MESOS DE PRIVACIÓ DEL PERMÍS DE CONDUIR, així com al pagament de les despeses processals causades, amb inclusió de les despeses ocasionades per la representació lletrada de l'acusació particular.

Condemnar l'acusat F.J.L.B., solidàriament amb la companyia A, SA, a indemnitzar:

A la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la quantitat de 60.039,58 euros.

A M.G.T. en la quantitat de 39.861,81 euros.

A C.V.R. en la quantitat de 3.000 euros.

A M.G.T., C.V.R. i I.G.V. i E.G.V. en la quantitat de 4.275,82 euros.

A E.G.V. en la quantitat de 514,28 euros.”

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant:

“SÓN FETS PROVATS i així es declara: vers les 17:54 hores del dia 2 de desembre del 2011 l'acusat F.J.L.B., nascut en data 00 de maig de 1959, de nacionalitat portuguesa, amb antecedents penals no computables per raó de la present causa, conduïa la furgoneta de la seva propietat marca Fiat Ducato matrícula (AND) DXXX, amb assegurança vigent a la Cia. A, SA, per la carretera general CG-2 en direcció del Pas de la Casa a Soldeu, duent com a passatger a M.G.T.

El tram per on circulava era una recta, amb un pendent superior o igual al 6 per cent, senyalització vertical de limitació específica de velocitat a 30 km/h, la calçada coberta per una capa de glaç, de nit i sense enllumenat artificial, i visibilitat reduïda a uns 10 metres degut a la boira espessa, el vent i la lleugera nevada que queia.

Passats uns metres del Cap del Port d'Envalira, a l'alçada del Km. 26'7, tot i circular l'acusat a velocitat adequada, perdé el control del vehicle a causa de la presència de gel a la calçada, xocant amb la part frontal dreta

contra un talús de neu acumulada a la cuneta dreta, segons el seu sentit de marxa, quedant la furgoneta entravessada en una forma obliqua, envaint amb la seva part posterior part del carril per on circulava. Malgrat la posició en què quedà la furgoneta a la calçada, que constituïa un perillós obstacle per la resta d'usuaris per causa de la manca de visibilitat derivada de les condicions meteorològiques del moment, l'acusat F.J.L.B. no senyalitzà la presència de la furgoneta, deixant-la fins i tot amb les llums apagades.

L'acusat i el seu acompanyant M.G.T. varen baixar de la furgoneta, quedant-se aquest dempeus al costat del lateral posterior dret del vehicle, duent posada una armilla reflectant, mentre l'acusat es disposava a treure la furgoneta fent marxa enrere, moment en que, restant encara la furgoneta aturada i amb el motor apagat, el denunciat P.L.S., nascut en data 00 de juliol de 1951, de nacionalitat australiana i sense antecedents penals, que circulava amb el vehicle marca Volkswagen Bora matrícula britànica WXXX pel mateix carril i en el mateix sentit, col·lidí amb la part davantera dreta del seu vehicle contra la part lateral posterior dreta de la furgoneta, al no poder advertir la seva presència amb suficient antelació, malgrat l'intent d'esquivar-la i al fet de conduir P.L.S. a velocitat adequada a les condicions de la calçada i meteorològiques, duent pneumàtics de contacte nous en el seu vehicle. A conseqüència d'aquesta col·lisió, la furgoneta es desplaçà lateralment vers l'esquerra colpejant amb la part lateral posterior esquerra el cos de M.G.T., fent-lo caure al terra.

Tot seguit l'acusat F.J.L.B. anà a veure l'estat en que es trobava el seu company M.G.T., moment en el qual s'adonà que s'acostava el camió bolquet marca Mercedes Benz, model Actros, matrícula (AND) GXXX, conduït per L.G.C., començant a gesticular amb els braços per advertir al conductor del camió de la presència de la furgoneta, no podent evitar però que el camió col·lidís també contra la furgoneta, concretament contra la part situada entre les dues portes esquerra, sense impactar però contra el cos de M.G.T.

A conseqüència de l'atropellament M.G.T., nascut el dia 00 de maig de 1943, patí hemorràgia subaracnoidal a ambdós hemisferis, hematoma subdural a hemitentori dret, focus hemorràgics puntiformes en lòbul frontal dret i ganglis de la base drets, fractura longitudinal del temporal esquerra travessant el penyal temporal fins al parietal, fractura d'ós gran de la mà dreta, fractura de la clavícula esquerra i diverses infeccions urinàries, lesions que precisaren tractament mèdic per a la seva curació i que tardaren en curar 516 dies, tots ells de baixa laboral, restant-li seqüeles consistents en un trastorn orgànic de la conducta de caràcter irreversible, que li genera alteració de la memòria a curt, mig i llarg termini, alteracions de caràcter (irritabilitat), alteracions de la son, apatia, abúlia.

El vehicle Volkswagen Bora matrícula britànica WXXX era propietat de L.C.S. i tenia concertada pòlissa d'assegurances vigent amb la companyia B.

La Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) ha abonat prestacions per compte del lesionat M.G.T. per un import de 60.039,58 euros, que reclama."

III.- RESULTANT: que contra dita sentència interposa recurs d'apel·lació la representació lletrada de l'acusat F.J.L.B. i de la companyia d'assegurances A SA, , interessant la revocació d'aquesta per considerar que la prova practicada en l'acte de la vista oral ha estat incorrectament valorada pel Tribunal de Corts, fet que hauria portat a aquest a declarar provats uns fets que, a criteri de la part apel·lant, no estarien acreditats. En aquest sentit, sol·licita l'absolució del seu defensat i per tant de la companyia asseguradora.

Subsidiàriament, demana la condemna del seu defensat únicament per una contravenció penal de lesions per imprudència lleu, devent-se establir un repartiment de culpes per raó del 50% pels conductors Sr. F.J.L.B. i Sr. P.L.S. i un 50% per la víctima.

Tanmateix impugna les sumes fixades en concepte de *pretium doloris* així com la suma fixada a favor de la Sra. C.V.R. i els fills de la víctima, per considerar-les no procedents ni acreditades en autes.

Més subsidiàriament, sol·licita que, en el cas de que es confirmi la condemna de l'acusat per un delictes menor se l'imposi una pena de 3 mesos de privació del permís de conduir i no de 9 mesos establerts pel Tribunal de Corts.

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat de contrari i sol·licita la confirmació de la sentència d'instància. Manifesta que:

- la part recurrent no està legitimada per discutir la compensació de culpes entre F.J.L.B. i P.L.S., absolt pel Tribunal de Corts, sense que pugui exercir com a part acusatòria contra el darrer;
- el Tribunal de Corts ha efectuat una correcta valoració de la prova practicada i aquesta ha resultat suficient per condemnar a F.J.L.B. pel delictes menor de lesions per imprudència greu;
- cap repartiment de culpes pot haver-hi per quant P.L.S. no incorregué en cap imprudència a ell imputable i el perjudicat no ho hagués estat si el vehicle hagués estat adequadament senyalitzat;
- la pena de privació del permís de conduir imposada pel Tribunal a *quo* és ajustada a les circumstàncies i la gravetat del cas;
- deixa a criteri d'aquest Tribunal la valoració de les sumes corresponents a la responsabilitat civil *ex delicto* impugnades en el recurs.

V.- RESULTANT: que, d'una banda, la representació lletrada del Sr. P.L.S. i de la companyia B, SA, i d'altra banda, la representació lletrada dels Srs. M.G.T., C.V.R., I.G.V. i E.G.V. s'oposen al recurs formulat de contrari i sol·liciten que es confirmi la sentència recorreguda en tots els seus extrems, imposant a l'apel·lant les costes processals causades pel recurs.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que en quant a la legitimació activa per recórrer en apel·lació de F.J.L.B., no és discutible que està legitimat per presentar un recurs d'apel·lació en qualitat de condemnat en primera instància. No obstant, no té qualitat per formular recurs com acusació particular sol·licitant una repartició de culpes contra el Sr P.L.S., donat que aquest conductor fou absolt pel Tribunal de Corts.

Únicament F.J.L.B. pot discutir la seva pròpia condemna penal i la compensació de culpes entre ell i la víctima, però no en la seva relació amb el SR P.L.S., el qual està definitivament absolt del delicte de lesions per imprudència.

II.- CONSIDERANT: que el desplaçament de la furgoneta fou degut a l'impacte que rebé, restant parada, del vehicle Volkswagen Bora matrícula britànica WXXX que conduïa el denunciat P.L.S.

En la producció dels fets hi hagué la concurrència de dues accions successives: la de F.J.L.B. i la del P.L.S.

El Tribunal de Corts ha volgut pertinaçment determinar quina, de entre les dues accions, fou la causa eficient i directa del resultat lesiu, en virtut de la doctrina de la causalitat eficient i adequada, generalment admesa per la jurisprudència del Principat i que obliga fer a una selecció de les diferents causes concurrents fins a identificar quina d'elles és la causa directament determinant del resultat.

Aquesta doctrina s'oposa a la teoria de la equivalència de les condicions segons la qual totes les accions que han interferit en la participació dels danys són equivalents.

Aplicant aquesta doctrina de manera adequada, el Tribunal de Corts entén que la causa eficient i directa de les lesions que va patir M.G.T. fou l'acció negligent del conductor de la furgoneta, el recurrent F.J.L.B. Aquesta acció negligent prové no pel xoc mateix, però consisteix en no procedir immediatament després a assenyalar el seu cotxe accidentat adequadament, com era la seva obligació, infringint així l'article 27.3 del Codi de la Circulació que obliga a senyalitzar convenientment el vehicle quan aquest, per causa d'accident o d'avaria, obstaculitza la calçada. Va donar versions inversemblants i contradictòries en les seves explicacions, com ho subratlla el Ministeri Fiscal.

No està provat que el Sr. P.L.S. anava amb una velocitat inadequada, com ho menciona el recurs. Com ho ha declarat l'agent de Policia que va realitzar l'atestat, era difícil evitar la furgoneta en tals condicions. Amb tanta poca visibilitat era impossible quasi detectar la seva presència al mig de la calçada.

Com ho recull el Tribunal de Corts, es pot admetre que, per la rapidesa en que es produí la col·lisió del vehicle Volkswagen contra la

furgoneta, el conductor de la furgoneta no tingué temps de situar els dispositius de presenyalització de perill reglamentaris, en la forma obligada pel Codi de Circulació. Però no es pot justificar que l'acusat F.J.L.B. deixés el seu vehicle amb totes les llums apagades: pel menys, havia d'accionar les llums d'emergència o, al menys, les llums de posició per tal d'advertir la presència de la furgoneta als altres conductors.

És la seva actuació que constitueix la causa efficient i determinant de les lesions patides pel Sr M.G.T.

III.- CONSIDERANT: que la imprudència del recurrent es pot qualificar de greu, el que justifica la qualificació i també la pena de tres mesos de presó condicional.

No obstant, el recurrent, essent titular d'un negoci de construcció pel qual necessita el seu permís de conduir per treballar i per altra part, compte tinguda la antiguitat dels fets, la privació del permís de conduir pot ésser reduïda a 3 mesos en lloc dels 9 mesos imposats en la instància.

IV.- CONSIDERANT: que totes les indemnitzacions han sigut correctament justificades pel Tribunal de Corts, amb una motivació molt precisa per cada indemnització, sense exageració manifesta.

En particular, la quantitat excepcional de 30.000 euros en concepte de *pretium doloris* a favor del perjudicat, avaluat com a molt important (7/7), i la indemnització que es reconeix a C.V.R., esposa de la víctima M.G.T., fixada en la quantitat de 3.000 euros, han sigut àmpliament justificades per les circumstàncies d'autes. També en quant a M.G.T., C.V.R. i I.G.V. i E.G.V., la suma de 4.275,82 euros pels perjudicis soferts en els conceptes d'allotjament, restauració, telèfon, transport, roba i pèrdua de salari, estan degudament acreditats en autes.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Estimar molt parcialment el recurs d'apel·lació formulat per la representació lletrada del Sr. F.J.L.B. i de la companyia d'assegurances A SA.

2.- Revocar molt parcialment la sentència de data 24 de novembre del 2017 dictada pel Tribunal de Corts en la causa de referència, en el sentit de modificar la durada de la pena de privació del permís de conduir imposada al

Sr. F.J.L.B., que passa a ser de TRES (3) MESOS DE PRIVACIÓ DEL PERMÍS DE CONDUIR.

3.- Confirmar la resta de pronunciaments establerts en la sentència recorreguda.

4.- Declarar d'ofici les despeses processals causades pel present recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.